Pensjonistforbundet

Tydelig, sterk og synlig

Statsråd Tonje Brenna
Arbeids- og inkluderingsdepartementet
Postboks 8019 Dep.
0030 OSLO

14.11.2024

Pensjonistforbundet og SAKO-organisasjonenes krav til statsbudsjettet 2026 (deres ref. 24/2836)

Pensjonistforbundet og SAKO-organisasjonene fremmer med hjemmel i avtalen om drøftinger mellom regjeringen og pensjonistenes organisasjoner, 5 hovedkrav til statsbudsjettet 2026:

1. Bedre økonomiske levekår og redusert ulikhet
2. Økt kvalitet og kapasitet i helse- og omsorgssektoren
3. Flere aldersvennlige boliger
4. Økt deltakelse og aktivitet
5. En pott til eldrepolitiske tiltak

I SAKO-samarbeidet deltar Pensjonistforbundet, Telepensjonistenes Landsforbund, Jernbanepensjonistenes Forbund, Politiets Pensjonistforbund, Statens Vegvesens Pensjonistforbund, Postens Pensjonistforbund, Fagforbundet, Forbundet Styrke og LO-Stats pensjonistutvalg. Pensjonistforbundet har sekretariatsfunksjonen for dette samarbeidet.

Det er enighet mellom våre organisasjoner om vedlagte krav.

Vennlig hilsen
For Pensjonistforbundet

Jan Davidsen

Jan Davidsen
Forbundsleder

Arne Halaas

Arne Halaas
Generalsekretær

Krav 1: Bedre økonomiske levekår og redusert ulikhet

Pensjonistforbundet og SAKO er bekymret for kjøpekraften til dem som lever av de laveste pensjonene og økende forskjeller som forsterkes av den sterke rente- og kostnadsveksten. Gode, verdige og aktive liv forutsetter økonomisk trygghet.

Statsbudsjettet må brukes til å utjevne forskjeller

Dagens reguleringssystem forventes å gi pensjonistene en svakere inntektsutvikling enn lønnsmottakerne. I trygdeoppgjørene gis det lik prosentvis vekst for alle. Dermed øker forskjellene hvert år, både mellom lønnsmottakere og pensjonister og blant pensjonistene.

I lønnsoppgjørene er det til sammenligning vanlig å gi kronetillegg og lavlønnstillegg for å utjevne forskjeller, og et ekstra løft for dem som tjener minst. For å sikre en mer rettferdig fordeling, krever vi at regjeringen - i tillegg til den prosentvise reguleringen - bevilger et kronetillegg til pensjonister med lave og mellomstore alderspensjoner i folketrygden.

I frontfagsoppgjøret 2024 fikk lavtlønte et tillegg på 20 475 kroner i året. Vi mente da at pensjonister med lave og mellomstore pensjoner burde fått minst to tredeler av dette, noe som den gang ville gitt en årlig økning på minimum 13 650 kroner.

- Pensjonistforbundet og SAKO krever minimum kr 15 000 kroner til dem med lave og mellomstore pensjoner.

Minste pensjonsnivå må løftes over fattigdomsgrensen (EU60)

Minste pensjonsnivå i folketrygden må løftes over fattigdomsgrensen (EU60). Oljefondet nærmer seg 20 000 milliarder kroner, samtidig som minstepensjonister lever under fattigdomsgrensen. Å løfte dem over fattigdomsgrensen er fullt mulig over et ordinært statsbudsjett og innenfor handlingsregelen. Helårsvirkningen er under 5 milliarder kroner i 2026. Kostnaden vil falle over tid, fordi det er flere med høy pensjonsopptjening blant yngre årskull.

Andelen enslige minstepensjonister med en samlet inntekt under fattigdomsgrensen, har vært stabil på om lag 78 prosent siden 2016. Fattigdomsgrensen forventes å øke årlig om lag i takt med lønnsutviklingen i samfunnet, mens minstepensjon reguleres med gjennomsnittet av lønns- og prisveksten. Derfor vil gapet mellom minstepensjonen for enslige og fattigdomsgrensen øke, med mindre det gis ekstraordinære løft av minstepensjon utover den ordinære reguleringen.

- Pensjonistforbundet og SAKO krever at minste pensjonsnivå i folketrygden løftes over fattigdomsgrensen (EU60).

Etterlatte må få bedre pensjonsrettigheter

Både pensjonsreformen (2011) og pensjonsforliket (2024), samt politiske vedtak i årene mellom dem, sementerer pensjon som en individuelt opparbeidet rettighet. Dagens regelverk har derfor ingen særskilt ordning for etterlatte, samt at *gjenlevendetillegget til etterlatte alderspensjonister* født 1944-1962 ikke oppreguleres, slik at man i praksis får mindre for hvert år. Fremtidige pensjonister født etter 1963 får ingen etterlatte-ytelser.

Når en ektefelle/samboer går bort, representerer dette et betydelig inntektsfall og tapt kjøpekraft for den gjenlevende. Kvinner er særlig berørt, fordi de lever gjennomsnittlig lenger enn menn og har lavere pensjoner. Det er og vil også i fremtiden være behov for særskilte ordninger i folketrygden som ivaretar etterlatte.

- Pensjonistforbundet og SAKO krever at det innføres en etterlattepensjonsordning i folketrygden, samt at gjenlevendetillegget oppreguleres på lik linje som øvrig pensjon.

Bostøtten må økes og omfatte flere

Husbankens bostøtteordning er et økonomisk sikkerhetsnett for flere samfunnsgrupper. Bostøtten har blitt svekket de siste 15 årene, som følge av at satsene i regelverket ikke har fulgt veksten i priser, inntekter og boutgifter. Dermed faller flere med reelle behov utenfor ordningen, samt at de som kvalifiserer til støtte får mindre enn før.

Å oppjustere bostøtten til faktiske boutgifter, vil ifølge Husbankens koste mellom 1,1 og 1,3 milliarder kroner. I dag er det kun personer godt under EUs fattigdomsgrense (EU60) som kvalifiserer til støtte. Å tilpasse inntektsgrensene slik at alle med inntekt under EU60 kvalifiserer, vil koste ytterligere 1,1 og 1,4 milliarder kroner. I sum vil derfor en oppjustering og endret innretning koste om lag 2,5 milliarder kroner.

- Pensjonistforbundet og SAKO krever at bostøtteordningen økes med 2,5 milliarder kroner, slik at den kan tilpasses faktiske bokostnader og innrettes slik at alle med inntekt under EU60 kvalifiserer til støtte.

Mer rettferdig formuesskatt

Ektepar har dobbelt bunnfradrag i formueskatten. Når den ene ektefellen dør, vil den som sitter igjen få halvert bunnfradraget og dermed få økt formuesskatt. Det er for mange en belastning, fordi mye av formuen ligger i boligens verdi og er ikke likvide midler. Etterlatte må få beholde husholdningens tidligere samlede bunnfradrag.

Pensjonistforbundet og SAKO krever at:

- Gjenlevende får beholde husholdningens tidligere samlede bunnfradrag.

Krav 2. Økt kvalitet og kapasitet i helse- og omsorgssektoren

Stadig flere eldre medfører økt etterspørsel etter helse- og omsorgstjenester. Det innebærer økt behov for flere fastleger, flere ansatte, flere sykehussenger og flere plasser i sykehjem og omsorgsboliger. Det medfører også større krav og forventninger til pårørende.

Kommuneøkonomien må styrkes

Kommunene pålegges stadig flere oppgaver uten at finansieringen økes tilsvarende. Samtidig øker kostnader knyttet til demografiendringer, pensjonsforpliktelser og kjøp av varer og tjenester. Per oktober 2024 melder KS om merforbruk i kommuner og fylkeskommuner på om lag 15 milliarder kroner; nesten 3 av 4 kommuner og 13 fylkeskommuner melder om merforbruk i driften i 2024. I nysalderingen av statsbudsjettet for 2024 lovet regjeringen samtidig å øke sitt opprinnelig forslag for 2025 med 5 milliarder kroner til kommunesektoren. Dette til tross for at den vet at dette ikke er tilstrekkelig.

Eldre er den største brukergruppen av kommunale helse- og omsorgstjenester. Vi er bekymret for at mange eldre tjenestemottakere får et redusert tjenestetilbud. Vår erfaring er at også lovpålagte tjenester rammes i trange økonomiske tider. Det skjer gjennom at tjenestene begrenses i omfang for den enkelte, ved at færre defineres som behovstrengende og ved at eldre i større grad mottar de tjenester kommunen kan tilby, enn dem de faktisk har behov for.

Bo trygt hjemme-reformen har fire satsingsområder, som alle forutsetter at kommunene kan yte en aktiv og konstruktiv rolle som tilrettelegger og tjenesteyter. Kommuner med svak økonomi kan ikke «legge til for levende lokalsamfunn som ivaretar aktivitet og fellesskap, tilby tilpassede botilbud og mulighet for å bo trygt i eget hjem lenger, kunne rekruttere og beholde kompetente medarbeidere, og gi trygghet for brukere og støtte til pårørende.». Ei heller kan fylkeskommuner med svak økonomi tilby et godt kollektivtilbud, slik at eldre de kan bli boende i eget hjem og fortsatt ha muligheter for likeverdig deltakelse. Kommunene (inkl. fylkeskommunene) må derfor få en vesentlig økning i sine frie inntekter, både for å sikre lovpålagte tjenester og for å gjennomføre Bo trygt hjemme-reformen.

- Pensjonistforbundet og SAKO krever at kommunene får en netto økning i frie midler på 20 milliarder kroner i 2026.

Flere plasser i sykehjem og omsorgsboliger

Husbankens investeringstilskudd er avgjørende for at kommunene kan imøtekomme den økte etterspørselen etter sykehjemsplasser og heldøgns omsorgsplasser. Antallet sykehjemsplasser har vært uendret i flere år. Samtidig har antallet eldre over 80 år og forekomsten av demens økt vesentlig.

Regjeringen anslo at budsjettforslaget for 2025 ville kunne gi 1500 plasser, men fjernet samtidig kravet om at deler av tilskuddet måtte gå til *netto nye plasser*. Det er uheldig, fordi det

er behov for 1500 *netto nye plasser* hvert år de neste 10 årene, samt at tilskuddet allerede hovedsakelig brukes til vedlikehold og oppgradering av eksisterende plasser.

For å møte dagens behov og økte behov fremover må investeringstilskuddet økes. Innretningen må endres slik at staten tar en større andel av kostnadene, slik at kommunene vil etterspørre tilskuddet i støtte grad. Og en del av tilskuddet må være reservert *netto nye plasser*.

- Pensjonistforbundet og SAKO krever at investeringstilskuddets tilsagnsramme økes til 6 milliarder kroner, at tilskuddet innrettes slik at staten dekker minst to tredjedeler av kostnadene, og at en del av tilskuddet må være reservert *netto nye plasser*.

Flere fastleger

Siden 2023 har 60 000 flere personer fått fastlege, men fortsatt er det om lag 180 000 personer uten fastlege. Utfordringen er størst i distriktene, og må løses med både statlige og kommunale virkemidler. Nyutdannede leger må raskt kunne starte legespesialisering. Det må opprettes flere utdanningsstillinger innen spesialisering i allmennmedisin (ALIS). Flere fastleger må få tilbud om å bli ansatt i kommunene. Og de gode erfaringene fra Helsedirektoratets forsøk med primærhelseteam på fastlegekontorene, må omsettes i praksis i kommunene.

Særlig satsingen på ALIS-avtaler har gitt positive resultater siden 2023. Derfor må denne ordningen styrkes ytterligere. Dette er stillinger der legene får et tilrettelagt løp med spesialistutdanning i kommunene, og hvor kommunene gis et statlig tilskudd. I 2024 ble det lyst ut 557,9 millioner kroner i ALIS-ordningen.

Pensjonistforbundet og SAKO krever at:

- ALIS-ordningen styrkes med 100 millioner kroner.
- Det opprettes flere primærhelseteam på fastlegekontorene.

Særlig ressurskrevende tjenester må fullfinansieres og gjelde alle brukere

Alle kommuner som yter særlig ressurskrevende helse- og omsorgstjenester, kan søke Helsedirektoratet om delvis refusjon av direkte lønnsutgifter knyttet til disse tjenestene. Ordningen gjelder kun for brukere under 67 år. Det er aldersdiskriminerende og kan medføre et dårligere tjenestetilbud for eldre. Likeledes gis ikke kommunene full refusjon. Det kan medføre uforholdsmessige høye kostnader og dermed et dårligere tjenestetilbud, både for den berørte mottaker og generelt.

- Pensjonistforbundet og SAKO krever at tilskuddet til særlig ressurskrevende tjenester må fullfinansieres og også gjelde brukere over 67 år.

Eldre må få rett til brukerstyrt personlig assistanse (BPA)

I 2020 ble retten til BPA utvidet til også å omfatte personer over 67 år, forutsatt at de var innvilget ordningen før fylte 67 år. At andre personer over 67 år ikke har rett til BPA, er aldersdiskriminerende. Den enkeltes behov må avgjøre hvilke tjenester man har rett til, ikke hvilken alder man har.

- Pensjonistforbundet og SAKO krever at retten til BPA blir uavhengig av alder.

Tannhelse må omfattes av egenandelsordningen

Tannhelseutvalgets utredning (NOU 2024:18) viser at god munn- og tannhelse har stor betydning for den generelle helsen gjennom hele livet, og at personer med dårlig økonomi lar være å oppsøke tannlege for nødvendig behandling pga. kostnadene. Utvalget foreslår derfor at tannhelse må bli et offentlig ansvar og inngå i egenandelsordningen, på lik linje med andre helsetjenester. Det er et krav vi har fremmet i mange år og som vi fortsatt stiller oss bak.

- Pensjonistforbundet og SAKO krever at tannhelse blir et offentlig ansvar og at utgifter til tannbehandling omfattes av egenandelsordningen.

Pårørendes rettigheter må styrkes

Støtte til pårørende er en viktig del av Bo trygt hjemme-reformen. Svekket kommuneøkonomi, mangel på kvalifisert helsepersonell, tidlig utskrivning fra sykehus og høyere terskel for å få en sykehjemsplass, øker presset på pårørende. De må få et bedre tilbud om avlastning, veiledning og støtteordninger. Helse- og omsorgstjenestene må lage samarbeidsavtaler med pårørende, slik at de kan ivareta egen helse, ha mulighet for å ha et sosialt liv og kunne planlegge egen tidsbruk. Og pårørende som fortsatt er yrkesaktive må få samme permisjonsrettigheter i arbeidsmiljøloven som foreldre til syke barn.

- Pensjonistforbundet og SAKO krever at yrkesaktive pårørende får samme permisjonsrettigheter i arbeidsmiljøloven som foreldre til syke barn.

Nødvendige vaksiner må være gratis

Vi støttet regjeringens forslag i statsbudsjettet for 2025 om å etablere et vaksinasjonsprogram for voksne og risikogrupper. Forslaget var imidlertid begrenset til utvalgte vaksiner, og med et krav om egenbetaling. For å oppnå bedre folkehelse og utjevne helseulikheter, mener vi det er nødvendig at vaksinasjonsprogrammet utvides med flere vaksiner og at alle vaksiner blir gratis.

- Pensjonistforbundet og SAKO krever at vaksineprogrammet utvides og at alle vaksiner i programmet blir gratis.

Krav 3. Flere aldersvennlige boliger

Det er behov for flere aldersvennlige boliger, både i form av nybygg og tilpasninger av eksisterende boliger. Kun om lag en femtedel av boligmassen I Norge er tilgjengelige for personer med funksjonsnedsettelse. Andelen tilgjengelig boliger har både store fylkesvise variasjoner og store forskjeller mellom by og land. Det er færrest tilgjengelige boliger i distriktene, der også andelen eldre er størst.

Husbanken er regjeringens viktigste virkemiddel for å oppnå flere tilgjengelige boliger, særlig der hvor markedet ikke kan løse utfordringene. Men Bo trygt hjemme-reformens *Eldrebustadprogram* kjennetegnes dessverre ved lave ambisjoner og liten vilje til å bruke Husbanken aktivt som låne- og tilskuddsinstitusjon. De foreslåtte tiltak i programmet hittil, er forsiktige og ikke tilstrekkelige.

Eldrebustadprogrammet legger for stor vekt på etablerte ordninger som i liten grad er aktuelle for eldre. Ett eksempel på dette er Startlån, Husbankens største låne- og tilskuddsordning, der under 2 prosent av lånene går til personer over 67 år, og disse låner kun halvparten av gjennomsnittet av øvrige Startlån-kunder. I tillegg er en rekke av Husbankens egnede virkemidler underdimensjonert, slik at rammen er brukt opp lenge før året er omme. Flere har også en innretning som demper etterspørselen, med for høye kostnader og risiko for mottaker.

For å få flere tilpassede boliger for eldre - både nybygg og tilpasning - må Husbanken utvikle og tilby målrettede tiltak som kompenserer for markedets utilstrekkelighet. Det er en lønnsom samfunnsøkonomisk investering og en forutsetning for at Bo trygt hjemme-reformen lykkes.

Regjeringen må derfor gi Husbanken i oppdrag å evaluere nåværende virkemidlers omfang og innretning, og ved behov utvikle nye og mer egnede virkemidler. Eksisterende ordninger må gjøres bedre kjent og tilføres midler som imøtekommer etterspørselen. Den samfunnsøkonomiske gevinsten må være førende; staten må ta en større del av kostnader og risiko, slik at mottakerne av lån og tilskudd kan og vil tilpasse eksisterende eller bygge nye boliger.

Pensjonistforbundet og SAKO krever at regjeringen i statsbudsjettet for 2026 setter Husbanken i stand til å:

- Gjøre eldre til en prioritert målgruppe (ikke kun vanskeligstilte eldre).
- Ta en større andel av kostnader og risiko i sine låneordninger.
- Bruke tilskudd mer aktivt, ev. i kombinasjon med lån.
- Evaluere og styrke nåværende virkemidler: Tilskudd og lån til henholdsvis boligkvalitet, oppføring av livsløpboliger, oppgradering av eksisterende bolig og særskilte tiltak til distriktene.
- Etablere nye, sterke og målrettede virkemidler.
- Gjeninnføre heistilskuddet for borettslag og sameier, med utvidet ramme og en innretning som øker etterspørselen.

Krav 4. Økt deltakelse og aktivitet

Nye generasjoner eldre er friskere og lever lenger enn før. Stadig flere eldre kan og vil delta i samfunnet slik de alltid har gjort. Det er helsefremmende for dem og nyttig for samfunnet. Regjeringen må legge til rette for et aldersvennlig samfunn som gir mulighet for økt aktivitet og deltakelse.

Digitalt utenforskap blant eldre må reduseres

Regjeringens digitaliseringsstrategi slår fast at hver femte voksen i Norge - om lag 850 000 personer - er sårbare i møte med offentlige digitale tjenester, samt at mer enn 1 av 10 voksne ikke har tilstrekkelige digitale ferdigheter. Litt over halvparten av de digitalt utenforstående er eldre.

Digitalt utenforskap er uheldig for både individ og samfunn. For den enkelte medfører det redusert selvstendighet, tapte muligheter, mindre informasjon, lavere trivsel, lav selvfølelse, økt ensomhet og redusert psykisk helse. For samfunnet medfører det kostnader i form av sosial uro, redusert folkehelse og opprettholdelse av analoge tjenester.

Økte digitale ferdigheter er en forutsetning for at eldre virkelig skal kunne bo trygt hjemme, fordi informasjonsinnhenting, kontakt med andre, bestilling av varer og tjenester, bruk av velferdsteknologi og omsorgstjenester i eget hjem, ofte forutsetter grunnleggende digitale ferdigheter. Lave ferdigheter gjør også mange eldre mer eksponert for digital kriminalitet.

Samtidig som staten sparer milliarder på digitalisering, bruker den kun noen få millioner på opplæring av brukerne av tjenestene. Regjeringens innsats for å øke eldres digitale ferdigheter fremstår som liten, ukoordinert og fragmentert. I 2025 ble det avsatt kun om lag 18-20 millioner kroner, fordelt på tre poster i to departementer og noen små prosjektbaserte støtteordninger.

En rekke eksisterende opplæringstilbud og hjelpetjenester er avhengig av finansiering gjennom årlig prosjektstøtte. Det medfører usikkerhet for de frivillige organisasjonene som gjør en viktig innsats. I tillegg blir tilskuddene stadig endret eller flyttet fra en etat til en annen, med nye krav til rapportering- og samarbeidsformer. Tidvis står endrede innretninger i veien for gode etablerte tilbud, som derfor må opphøre eller redusere sin virksomhet. Vi vil særlig trekke fram at det må være mulig for landsdekkende organisasjoner å søke statlige tilskudd på vegne av hele sin organisasjon, fremfor at lokallag må gjøre dette enkeltvis eller sammen med kommunen.

Vi etterlyser en større og mer helhetlig satsing, med klarere ansvarsforhold, og der man forstår verdien av og benytter seg av frivillig sektors erfaring og kompetanse. Digitaliserings- og forvaltningsdepartmentet må få det overordnede og koordinerende ansvaret for alle midler som brukes på digital opplæring av eldre.

Pensjonistforbundet og SAKO krever at:

- Digitaliserings- og forvaltningsdepartmentet får det overordnede og koordinerende ansvaret for alle midler som brukes på digital opplæring av eldre.
- Det samlet settes av 50 millioner kroner til digital opplæring av eldre i 2025.
- Midler til digital opplæring som frivillig sektor kan søke på, må innrettes slik at landsdekkende organisasjoner kan søke på vegne av hele sin organisasjon.

Frivillig sektor må få bedre og forutsigbare økonomiske vilkår

Organisert frivillig arbeid er en forutsetning for å realisere Bo trygt-hjemme reformen. En sterk frivillig sektor forutsetter gode og forutsigbare økonomiske vilkår fra staten, slik at frivilligheten kan frigjøre tid og midler til det den skal, bør og vil drive med.

Frivilligsentraler er møteplasser bygget på frivillighetens premisser og lokale ønsker, ivaretatt av ansatte i samhandling med frivillige, foreninger og kommunen. De er viktige for eldre, både ved at eldre kan yte tjenester og bidra, og ved at de kan motta tjenester. De 557 sentralene får i dag i om lag en halv million kroner hver. Det er noe mindre enn før, fordi antallet sentraler har økt mens bevilgningen er uendret (under 270 millioner kroner). Det er behov for flere sentraler og mer penger til hver enkelt, slik at aktivitet- og tjenestetilbudet kan utvides og økes. En bevilgning på 350 millioner kroner vil ta høyde for at det kan bli flere sentraler i 2026, og medføre om lag 100 000 kroner mer til hver sentral enn i 2025.

Regjeringen har utbetalt full merverdikompensasjon til frivillige organisasjoner de siste årene. Men den har ikke fulgt opp løftet i Hurdalsplattformen om å regelstyre ordningen, dvs. garantere full kompensasjon hvert år. Høsten 2024 sendte den på høring et forslag om merverdikompensasjon der regelstyring ikke inngår, samtidig som den i budsjettforslaget for 2025 foreslo å sette av 2,65 milliarder kroner, til tross for at det allerede var kjent at det totale søknadsbeløpet blir 2,78 milliarder kroner. Regjeringen skaper dermed usikkerhet om frivillig sektor faktisk får full kompensasjon. Løsningen på dette er å garantere full kompensasjon gjennom å regelfeste ordningen og gi tilskuddet som en dynamisk overslagsbevilgning.

Pensjonistforbundet og SAKO krever at:

- Det bevilges kr 350 millioner kroner til frivilligsentralene.
- Regjeringen garanterer full merverdikompensasjon for frivillige organisasjoner ved å gjøre ordningen regelstyrt.

Like rettigheter for eldre arbeidstakere

Det er både en forventning om og et ønske fra eldre arbeidstakere om å stå lenger i arbeid. Derfor må sosiale rettigheter for arbeidstakere være tilpasset øvre aldersgrenser i arbeidslivet. I dag er retten til sykepenger begrenset etter fylte 67 år og opphører etter fylte 70 år. Retten til dagpenger opphører ved fylte 67 år. Dette er aldersdiskriminerende og begrenser eldres deltakelse i arbeidslivet.

Regjeringen har nylig sendt på høring et forslag om å fjerne adgangen til bedriftsintern aldersgrense på 70 år. Stortinget har allerede vedtatt å øke øvre aldersgrense i staten til 72 år. I 2026 vil derfor antakelig øvre aldersgrense for både offentlig og privat sektor være 72 år. Endringene i øvre aldersgrenser følges ikke opp med tilsvarende sosiale rettigheter.

I pensjonsforliket (2024), som innebærer en gradvis økning av aldersgrensene for uttak av alderspensjon i folketrygden, utvides de sosiale rettighetene kun i tråd med normert pensjonsalder, f.eks. at de som først kan ta ut alderspensjon ved 67 år og en måned, har rett til dagpenger t.o.m. 67 år og en måned, og begrenset rett til sykepenger etter dette. Syke eller permitterte eldre arbeidstakere vil derfor fortsatt tvinges til å ta ut alderspensjon.

- Pensjonistforbundet og SAKO krever at retten til sykepenger og dagpenger blir tilpasset øvre aldersgrenser i arbeidslivet.

Krav 5: Pott til eldrepolitiske tiltak

Vi har en avtalefestet rett om å møte regjeringen fire ganger i året for å komme med innspill til statsbudsjettet påfølgende år. I forbindelse med møtene har vi etterlyst en årlig pott med midler til eldrepolitiske tiltak, der møtende pensjonistorganisasjoner kan påvirke fordelingen av midlene. En slik pott vil være et egnet tema for ett av møtene og gi organisasjonene reell innflytelse over saker av stor betydning for dem de representerer.

En forutsetning er at potten kommer i tillegg til ordinære bevilgninger, slik at det organisasjonene forhandler seg frem til ikke kommer til fratrekk i statsbudsjettet. Noen eksempler på mulige tiltak i frivillig sektor er digital opplæring, forebyggende helsetiltak, informasjonskampanjer om aldersvennlige samfunn, kulturelle tiltak, trafikksikkerhetskurs og hjelpetelefoner.

- Pensjonistforbundet og SAKO krever en pott på 20 millioner kroner til eldrepolitiske tiltak.